

Автор: Sergei Tunin

**Не треба чекати "лідера".
Треба об'єднуватись і самим
будувати нову Україну**

ВСТУПИТИ ДО «ПОСТУПУ»

РЕАЛЬНА ПОЛІТИКА

Максим Твердохліб
голова Ради ГО «Поступ»

Все, що написано нижче, повністю пояснює, як працює демократична система управління владою. Проте із кінцевим висновком автора ми категорично не згодні. По-перше, таке відбувається всюди в світі, де діє демократія. А по-друге, це нічого не дасть, навіть, якщо всі 100% виборців будуть голосувати та при цьому "думати" головою. Бо в руках олігархії ЗМІ. І за допомогою пропаганди будуть дурити не 40-30%, які ходять на вибори, а всі 100%. І нічого принципово змінити не можна, якщо не змінити систему формування влади. А ось про зміну системи влади автор взагалі нічого не каже. Якщо не каже, то, можливо, автор, не вважає це важливим.

Олексій Чорний
не член «Поступу»

Подивився відео з Саакашвілі (посилання тут), точніше послунав і почитав. Взагалі політику давно вирішив не коментувати. Я в цілому за освіту і розвиток - це довгострокова перспектива для нас. Але політика визначає наше сьогодні. Тому сьогодні зроблю виняток. Я працював з політиками останні 10 років і тому розумію контекст того, що відбувається дуже добре.

Відразу хочу застеретти, що я не за владу і не за опозицію, я за народ, за армію, за волонтерів та громадських активістів, за освіту, науку, медицину, бізнес і підприємництво. Я за Україну.

Мене трохи здивувала деяка наївність або ж упередженість до подій у багатьох коментаторів, тому мої тези або лікбез для пересічних громадян:

1. Те, що я почув на записі, мене не здивувало. Такі розмови про гроші, про підтримку, про взаємозаліки, про відпрацювання вкладених грошей в перспективі, про захист або про спільні інтереси, - це абсолютна норма української політики останніх 25 років. Такі розмови були, є і ще тривалий час будуть у всіх політичних силах, які вже знаходились або дуже сильно прагнули до влади. Ці розмови ініціюють або

лідери партій (включаючи групу прийняття рішень), або самі гаманці (читайте великий бізнес і олігархи) - якщо бачать перспективи в тому чи іншому політичному проекті.

2. Передвиборчі бюджети обчислюються в мільйонах доларів. Наприклад, вибори в ВР на одному окрузі для одного кандидата коштують від 1 до 3 мільйонів доларів. Ще раз, для одного кандидата, на одному з 450 округів. Йдеться про кандидата, який реально хоче виграти, а не побачити своє прізвище в бюлетені. І ця сума ще не гарантія перемоги. Знаю багато історій, коли подібні вкладені суми закінчувалися поразкою. Вибори мерів великих міст - можна порівняти за цифрами, в Києві все в рази дорожче. Оплата місця в списку партії коштує від 1 до 5, іноді більше, млн. доларів. Все залежить від партії і її шансів пройти в ВР.

Продаються з 6-го і нижче місця в списку, першу п'ятірку, можливо і десятку, формують рейтингові політики або громадські активісти (частіше за все не оплачуючи своє місце), так як завдяки їх особистим рейтингам партія має шанс пройти. Але все, що нижче, зазвичай продається за гроші. Виняток становлять регіональні лідери партій, їх можуть включати без грошей.

3. Бюджети національних кампаній політичних партій (вибори в ВР) і кандидатів на президентських виборах обчислюються в десятках мільйонів доларів (НЕ гривень!). Україна - країна велика, витрати теж не маленькі.

4. Політики вкрай рідко вкладають свої особисті гроші у вибори і взагалі в свою політичну діяльність. Найчастіше, навіть, на передвиборчих кампаніях вони намагаються заробити.

Зазвичай, шукають інвестиції в свій політичний проект чи в себе. Зверніть увагу, не мецената і не спонсора, а саме інвестора!

Всі, хто вкладає гроші, тобто великий бізнес або олігарх (або ж самі політики в крайньому випадку) розраховує повернути вкладені кошти з лишком. Тому попередньо намагаються домовитись чим саме політик буде повертати, коли пройде у владу. Заводами, пароплавами, законами, місцями в уряді, посадами в регіонах, інше. Залежно від того, які саме інтереси у інвестора і скільки він вклав у політика.

5. Великий інвестор або робить велику ставку на одну політичну силу, або ж навпаки розкладає яйця в різні кошики, отримуючи гарантії відразу від декількох дуже часто "ідеологічно непримирених" політичних сил ... І

ПРО СААКАШВІЛІ.

Ну добре, ну переміг Міша, а що далі? Ну є у нього десяток грузинів, соратників, ну сотня хай буде, ну тисячу хай привезе з усього світу.

Невже ви не розумієте, що цього занадто мало?

1. Україна потребує мінімум 30 тисяч чиновників, які займуть всі керівні посади. Вони у Міхо в наявності є?

2. Україна потребує кардинальних змін, тобто зміни системи влади, а не задниць в кабінетах.

3. При Саакашвілі, можливо, стане трохи краще, але кардинально нічого не зміниться. Треба змінювати систему влади, а не людей в кабінетах.

4. Після перемоги Саакашвілі, якщо вона буде, громадяни як нічого не вирішували так вони нічого і не будуть вирішувати, бо не змінюється сам механізм формування влади.

5. Сакашвілі не пропонує змінити демократичну формулу ГРОШІ > ВИБОРИ > ПРИХІД ДО ВЛАДИ > ПОВЕРНЕННЯ ГРОШЕЙ З ПРИБУТКОМ > ЗНОВУ ВИБОРИ. А це значить принципово нічого не зміниться.

6. Я не противник Саакашвілі і не сторонник Петрухи. Я противник тупості нашого українського громадянина!!! Я хочу щоб Громадяни України почали думати головою. Я хочу щоб наші люди зрозуміли в чому причина головна і що робити. І тоді Україна зміниться.

Сергій Солодкий
член Ради ГО «Поступ»

РЕАЛЬНА ПОЛІТИКА

ПРОДОВЖЕННЯ. ПОЧАТОК НА СТОР. 1

так, гроші не пахнуть, ні до, ні після. Політики відповідають олігархам взаємністю, намагаються диверсифікувати ризики і залучити кількох незалежних інвесторів.

6. Українська політика в нинішньому вигляді - це такий бізнес, до речі дуже високоприбутковий. Подивіться як живуть політики, далеко не всі бізнесмени можуть собі дозволити таку розкіш. Хто не вірить, що це бізнес - перечитайте уважно перші 5 пункти.

7. Тепер я думаю вам зрозуміло чому Міхо так завзято відстоює інтереси українського народу, що аж готовий перетинати кордон нашої країни незаконно))) Так, до речі прихильники влади, які зібралися плескати в долоні - ви напевно забули як Петро Олексійович їздив до дядька ДімиФ. за підтримкою. Думайте він там нічого не пообіцяв і нічого крім доброго слова не отримав?))) Ще раз - це норма, так поступали 95% політиків так чи інакше представлених у владі зараз і минулому. Чи буде так в майбутньому? Це залежить від громадян України в тому числі.

8. Чому саме Курченко і чому такі суми? Все просто і логічно. По-перше, всі великі інвестори вже підтримують діючі політичні сили або будують свої власні політпроекти. По-друге, рейтинг Саакашвілі і його партії дуже невисокий. Він був потенційно високим під час його перебування губернатором і доходив до 10-12%, але той час було згаяно. Щоб підвищити рейтинг якраз і потрібні "майдани" під ВР і марші за Імпічмент.

Але грошей на це немає. Тому брати доводиться навіть у Курченко. Озвучені суми - це кредитна лінія. Помітили як інвестор очима своїх довірених осіб відстежує успішність вкладення своїх "кровних"? Так завжди. Ніхто просто на слово не вірить. І відразу все не дає. Треба показати ефективність, реальну роботу і результат. Тому дають частинками, є результат і гарантії повернення - суми ростуть.

9. Політика вкрай цинічна і безпринципна. Вчорашні вороги сьогодні будуть кращими друзями і навпаки якщо збігаються їх ситуативні інтереси або перестали збігатися. Всі ведуть переговори з усіма і розглядають можливі варіанти. Найяскравіший приклад переговори БЮТ і ПР про "ширку" (широка коаліція). Чому не сталося, здали нерви, побоюлися кидка. До речі небезпідставно. Вся сучасна українська політика побудована на обмані. Для початку свого виборця, а потім вже і колег по цеху. Чому так? Тому що це бізнес дуже високоприбутковий і ставки високі.

10. У політиці на відміну від бізнесу є шлях тільки наверх.

Ви десь бачили що б політик, який повністю втратив довіру виборця повертався назад через 5-10 років? Буває, але як виняток, який підтверджує правило. Політика не бізнес, де можна 10 разів збанкрутіти, а на 11 раз, почавши все з початку, зробити успішний бізнес, перебивши всі попередні провали. У політиці України є тільки одна мета - дістатися до влади і якомога довше її утримувати. Чому? Тому що політика це бізнес ... високоприбутковий. І другого шансу може й не бути. Тому треба говорити те що хочуть чути, і робити видимість того, що хоче побачити народ.

11. Цинічні і розумні українські політики розуміють, що для того що б утримати владу (підтримку виборців) треба робити видимість своєї діяльності (саме для цього потрібні ТВ канали, сайти, газети, радіо і інші медіа і політичний піар як інструмент), а коли однієї видимості мало, то доводиться робити ще і реальні добрі справи. Але в основному політики зайняті поверненням своїх або чужих інвестицій і утриманням влади. Тобто влада це не спосіб реалізації планів щодо поліпшення життя в країні. Це мета, яка допомагає збільшити прибуток ...

12. В Україні немає політичних партій в класичному розумінні цього терміна. Є політичні проекти або

бренди (кольори, логотипи, слогани, лідери). Але немає політичної програми (тобто бачення розвитку країни на 20-50 років вперед) і немає стабільного фінансування за рахунок членів і прихильників партії (тобто членських внесків).

Саме тому політику потрібні інвестори, яким він потім повинен віддати. Зараз на політичній карті України з'явилось кілька серйозних проєктів, які хочуть стати справжньою партією і принципово не беруть гроші у великих бізнесменів і олігархів що б не бути належними в майбутньому. Вони відчувають проблеми з фінансуванням, тому що у виборців немає звички фінансувати партію яка йому симпатична. Але є звичка або отримувати винагороду від партії яку він підтримує (за свій голос) або беззастережно вірити будь-яким самим нереалістичним обіцянкам, які відмінно співвідносяться з нереальними і завищеними очікуваннями кращого життя вже завтра ...

Коło замкнулося.

13. Всі хто називають те, що відбувається в країні цирком, дурдомом, мильною оперою ... Ви даремно так знецінюєте, ви учасники цього дійства. Це все реальність, в якій ми живемо. Те що ви не хочете цього приймати і визнавати і наділяє епітетами не скасовує того, що це все реальність. Вкрай неприємна, огидна, але дуже навіть справжня. Щоб щось змінити - треба визнати що це так, зрозуміти чому так сталося, що залежить особисто від вас (від кожного громадянина) і почати щось робити щоб змінювати ситуацію взявши відповідальність на себе.

Прихильникам кардинальних методів - це не допомагає, лише відкидає назад років на 20-50-100. Залежно від методів і успішності їх втілення.

14. Останній. Спеціально для тих хто встиг засмутитися прочитавши попередні 12 пунктів.

У нашій країні є вибори. Вони справжні, дійсно можна вибирати. Сфальсифікувати можна не більше ніж 5% голосів і то величезними організаційними зусиллями. І це буде помітно. Чому? Тому що політика в Україні - це бізнес ... високоприбутковий. І висококонкурентний тому. І на виборач кожна сила будь-що прагне не дати себе обдурити. І тільки це єдиний шанс щось змінити в політичній сфері.

Найлегше сфальсифікувати голоси тих хто не прийшов.

Фактично неможливо зрозуміти за кого голосував виборець, якщо він не махає своїм бюлетенем або НЕ фотографує його в кабінці.

Для всіх скептиків повторю. Вибори є, вони дуже конкурентні, і результати дуже близькі до справжніх.

Якщо вони вам не подобаються - то подивіться на тих, хто прийшов голосувати, чому і за кого голосує.

Це головна відповідь на питання: чому ми живемо саме в такій країні саме з такими традиціями в політиці. Поки все. Можливо буде продовження.

PS.

Для тих хто не вловив ключову думку. Пост був не про Саакашвілі, і не про Порошенка і його союзників. Це просто відмінний і наочний привід поділитися загальними думками про ситуацію в країні і про політичну культуру в цілому. Абсолютно не має ніякого значення хто з них більш правий, хто менше. Брав Міхо гроші у Курченко або це підстава - це істотно тільки для тих хто фігурує в цьому питанні і їх найближчих соратників.

Ми, громадяни України, можемо ніколи і не дізнатися правди, як частіше і буває в таких питаннях. Упевнений що знайдуться ті, хто буде вперто вірити правителям що б вони не робили і як себе не вели, тому що "а хто як не вони", "інші тільки гірше", "краще яка ніяка, але

стабільність". Рівно як і ті, хто буде завжди захищати Саакашвілі, бачачи в ньому "месію", "справжнього борця з корупціонерами", "яскравого, харизматичного і безкомпромісного" і т.п.

Проблема в тому, що велика частина тих хто регулярно стежить за політикою, читає новини, слухає ефіри піддаються емоціям і крайнощів в оцінках - і в цей момент вам найлегше пропхати потрібний пакет інформації, в якій ви повірите і будете з піною у рота відстоювати. ...

Тому можете поміняти прізвища майже на будь-які відомі вам і з великою часткою ймовірності потрапите в точку.

І тим не менше, життя триває і з усіх хто є в політичному середовищі - треба вибирати більш гідних, більш чесних, більш відповідальних, більш результативних. Такі є, раніше їх було не так багато, зараз стало більше, величезна кількість людей вирішили йти в політику, розуміючи ризики і складність завдання, при цьому маючи добру справу.

Свідомо не писав прізвища і назви політичних брендів.

Питання не в комусь особисто, а в умінні виборців бути більш уважними до свого вибору, підходити до цього з тверезою головою і холодним серцем!

ПРО ДОДАТКОВІ ВНЕСКИ

ПРОДОВЖЕННЯ ЦИКЛУ ВІДПОВІДЕЙ ТА КОМЕНТАРІВ

По організації було проведено опитування щодо сплати додаткових внесків. Кожному поступівцю було задано два питання: "Чому в організації, ті, які дають додаткові внески, їх дають, а ті, які не дають - їх не дають?". Наводимо одну з "цікавих" відповідей на питання та коментар до неї:

Відповідь, отримана в ході опитування:

«Не дають внески ті, які підтримують Доктрину Громадянської республіки, але вони не бачуть, щоб проводилась робота, яка повинна призводити до росту, також немає кардинальних дій. Беручи до уваги роботу мерітократичної партії, то в «Поступі» повинен бути штаб з осередками, де працюють люди на постійній основі із заробітною платою та залучають людей, і відповідно росте чисельність і ростуть внески».

Коментар до відповіді:

Сергій Воробіов
член ГО «Поступ»

З досвіду волонтерської діяльності я знаю, що є люди, які дають гроші волонтерам тому, що хочуть допомогти, а у самих немає на це часу. А є ті, хто не витрачає на це ні грошей, ні часу, і в них завжди є пояснення, чому вони не допомагають волонтерским організаціям. Точно так і з «Поступом». Одні впряглись в виробництво газети, пишуть статті, приймають участь у розробці ідеології, а хтось пояснює, чому він обмежується лише сплатою членських внесків!

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ ГО «Поступ» ДЛЯ СПЛАТИ ЧЛЕНСЬКИХ ВНЕСКІВ:

ПЛАТНИК: ПРИЗВИЩЕ ІМ'Я ПО БАТЬКОВІ
ПРИЗНАЧЕННЯ: ЧЛЕНСЬКИЙ ВНЕСОК ЗА _____ 201__ Р.
ОДЕРЖУВАЧ: ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «Поступ»
КОД ЄДРПОУ: 26089233, РАХУНОК №: 26006053170170
БАНК ОДЕРЖУВАЧА: КИЇВСЬКЕ ГРУ ПАТ КБ ПРИВАТБАНК м.КИЇВ
МФО: 321842

Газета «Громадянська республіка». Реєстраційне свідоцтво: серія KB №22202-12102ПР від 19.07.16р.

Засновник та видавець: Громадська організація «Поступ». Адреса: 04119, м. Київ-119, а/с 113.

Головний редактор: Тацій Д. М.

Редакція може не поділяти точку зору автора статті. Авторський стиль статей максимально збережений. Відповідальність за зміст та достовірність наданої інформації несе автор.

Тираж: 1562 примірників.

З питань розміщення інформації та розповсюдження звертатись на e-mail: gazeta@postup.org.ua